

Vážení adoptivní rodiče, vážení příznivci a přátelé Centra Narovinu, je tu poslední tištěné vydání bulletinu v tomto roce a s ním přichází i naše prosba, vzpomeňte si na nás a obdarujte na Vánoce své blízké dárky s příběhem. Výdělek Férového obchůdku podporuje vzdělání dětí Ostrova Naděje, kde již máme přes 500 dětí od mateřské školky až po střední internátní školu. Děkujeme

moc všem školám, institucím a firmám, které si berou zboží do komisního prodeje nebo nás zvou na jarmarky, festivaly a dny férového nákupu. Rádi přijedeme i za vámi na další místa. Těšíme se, že se potkáme v předvánočním čase.

Za Centrum Narovinu

Simona Heřtusová

simona.hertusova@adopceafrika.cz

Sbíráme díla do AUKCE na podporu vzdělání dětí

Podpořte nás darováním uměleckého díla, nejlépe s africkou tematikou, které spolu s dalšími vydražíme na konci roku v elektronické aukci na podporu vzdělání dětí v Ostrově Naděje na Rusinga Island v Keni.

Děkujeme za podporu například Marii Imbrové, která nám darovala typický zulský náhrdelník z drobných rokajlo-

vých korálků. A Jirkovi Rosovi z Nasajem SMasajem, od kterého máme obraz Tanzanského umělce Hendricka Lilangy...

Umělecká díla a předměty sbíráme do konce října, děkujeme za podporu.

Simona Heřtusová

simona.hertusova@adopceafrika.cz

mobil 608 301 270

DÁRKY S PŘÍBĚHEM přinášejí radost již devátým rokem

Nákupem dárků s příběhem Férového obchůdku podpoříte místní kešské výrobce, ale i děti v Keni – 100 % výdělku přímo podporuje vzdělání dětí Ostrova Naděje.

Férová káva z Keni je velice kvalitní 100 % arabica, tato má jeden z nejvyšších možných stupňů v certifikaci Coffee Board of Kenya. **Férový čaj** z Keni je kvalitní černý čaj. Díky ideálním klimatickým podmínkám, v nichž roste, je pokládán za jeden z nejkvalitnějších na světě. **Mastkové výrobky** pocházejí z výrobní dílny kameníků kmene Kisi z oblasti Tabaka, kde se těží kámen zvaný mastek.

Do Férového obchůdku dovážíme další výrobky z proutí, kovu, dřeva... Velmi oblíbené jsou také šperky a dárkové balíčky, které nabízíme v různých hodnotách i provedení. Rádi připravíme balíčky na míru pro vaši firmu nebo jen jednotlivé dárky do vašich již stávajících balíčků, firemní tomboly atd.

Více informací na www.centrumnarovinu.cz/ferovy-obchudek, děkujeme a těšíme se na spolupráci.

Simona Heřtusová

simona.hertusova@adopceafrika.cz, mobil 608 301 270

Měsíc dobrovolníkem v Keni

4. června 2024 jsem později odpoledne po poměrně zdlouhavé cestě dorazil do komunitního centra na Rusinga Island. Začal tak můj měsíční pobyt plný bohatých a jedinečných zážitků. Keňu jsem mohl navštívit zejména díky Ostravské univerzitě a programu OU Aid, který spolupracuje nejen s Centrem Narovinu, ale i s jinými organizacemi a nabízí tak studentům možnost dobrovolnictví v rozvojových zemích.

Doposud jsem s dobrovolnickou prací, ani vlastně s tak dalekým cestováním o samotě, neměl žádné zkušenosti. A jak už to tak bývá, cítil jsem před svým odjezdem určitou nervozitu a obavy, zejména z neznámého. Po příjezdu jsem ale zjistil, že místní lidé jsou velice vstřícní a ochotní, a vlastně nikdy jsem se nemusel bát se na ně s čímkoliv obrátit. Jen mi vzhledem k novému prostředí a kultuře pár dní trvalo si zvyknout – přece jen, rozdílů zde bylo poměrně mnoho. Zmíněná vstřícnost místních mi ale v aklimatizaci velmi pomohla.

Čas v centru jsem trávil primárně s dětmi ze sirotčince. Společně jsme hráli různé venkovní hry, kreslili, po večerech četli nebo se dívali na pohádky či filmy (zejména o vikendech). Nemůžu zapomenout zmínit chvíle věnované poslechu moderní keňské hudby a tanci. Kolikrát jsem se nestačil divit, jak dobře dětem tanec jde. Spousta dětí věnuje svůj volný čas také různým sportovním aktivitám – fotbalu, netbalu, volejbalu... Po škole nebo o víkendu bylo na hřišti vždy plno. Nejednou jsem se také přidával a zatrénoval si.

Velmi obohacující bylo si jen tak s dětmi (jak s mladšími, tak i se středoškoláky) povídat. Dozvěděl jsem se více o nich samotných, o jejich kultuře a rovněž i já jsem jim trochu přiblížil, jak to chodí u nás. Došlo i na vzájemné učení základních frází – jak v luó, tak i v češtině. Nenačil jsem se toho mnoho, ale večerní loučení v podobě „nind maber“ z mé strany a „dobrou noc“ od dětí bylo, řekl bych, pro obě strany trochu zajímavější než jen „good night“. Velmi mě překvapilo, jak dobře jsou na tom zejména mladší děti s komunikací v angličtině.

Během pobytu jsem měl možnost navštívit hodiny v místní základní i střední škole, a dokonce jsem si i tři takové hodiny sám odučil. Často u nás mohu slyšet, že 45 minut na jednu vyučovací hodinu je málo, ale myslím, že v porovnání s 35 minutami na základních školách v Keni je to ještě kupa času.

Volný čas jsem strávil víceméně jen na ostrově, a to buď v centru nebo občasnými procházkami po okolí. Člověk vlastně nikdy nebyl úplně sám, jelikož se pokaždé našel někdo, kdo

se ke mně alespoň na chvíli přidal a dal se do řeči. Také jsem měl možnost vidět tamější rybářskou farmu a vyrazit lodí na jezero obhlédnout chovné klece s rybami. Po příjezdu adoptivních rodičů z třeboňského gymnázia jsme se navíc společně vydali na návštěvu tradičního kostela a zažili noční rybaření, které je obecně pro mnohé na ostrově hlavním zdrojem obživy.

Jsem velice rád za tuto možnost a zkušenost. Těší mě, že existují organizace jako Centrum Narovinu. Někteří lidé možná mohou být skeptičtí k představě pomáhat někde v cizí zemi. Vždyť my zde máme dost svých problémů... To je možná pravda. Jenže tato pomoc dává velkému množství lidí naději, že jednou se mohou mít lépe. Jedná se tedy o cílenou a smysluplnou pomoc, což má podle mě obrovský smysl. Výsledky nepřijdou hned, chce to čas. O to cennější je pak ale vidět, že tato pomoc nese ovoce a že funguje. Centrum Narovinu dělá skvělou práci.

Marek Nožička

Cestovatelský záměr: rodinné setkání

Ahoj, jsme cestovatelský pár, Terka a Peťa, a máme velice rádi cestování na vlastní pěst, objevování míst po svém, pochopení ostatních kultur a jejich styl života do hloubky. To se nám skvěle díky adopci na dálku podařilo v Keni.

Prostřednictvím Centra Narovinu už téměř 10 let podporujeme dívku jménem Hannah a rozhodli jsme se, že je čas ji konečně navštívit. Splnit si tím sen, který vznikl ve chvíli, kdy podpora Hannah začala.

Nastal den D, letíme. Jsme natěšení a zároveň zvědaví, jaké to vše bude. Do Keni jsme přiletěli v noci, v Nairobi jsme tedy jeli rovnou do hotelu a šli spát, ať jsme čerství na druhý den. Setkání jsme měli naplánované hned na začátek dovolené.

Druhý den ráno už na nás čekala koordinátorka Mary, která má naši Hannah na starost, převzali jsme si vypůjčené auto a vyrazili na cestu. Hannah není jedno z dětí z Ostrova Naděje. Žije v malé vesnici u města Nyeri, které je zhruba 150 km vzdálené od Nairobi. Po cestě uděláme velký nákup pro celou rodinu, dárečky s sebou z Česka také máme. Jsme připraveni, snad z nás i menších pozorností budou mít děti radost.

Zhruba po hodince a půl jsme dorazili k domu Hannah, kde na nás už všichni čekali. Čekali nás velice milé přivítání společně se skvělým obědem. Podávalo se dušené hovězí maso s hráškem a chapati. Děti nás také pohostily výborným černým čajem s čerstvým kravským mlékem, který jen tak nedostaneme z hlavy. Po obědě jsme byli na dvorku a hráli hry na papíře.

Naučili jsme děti piškvorky, ony nás pro změnu naučily zase jinou hru, která jim byla dobře známá, a my neměli šanci vyhrát.

Po třech skvělých dnech s dětmi přišla chvíle loučení. No, nic snadného. Rozloučili jsme se a vyrazili jsme směr Nakuru, což byla naše mezizastávka před návštěvou ostrova Rusinga. Dlouhá cesta nebyla ničím snadným. Plní dojmů a poznatků z poznání prostého života dětí, které žijí bez rodičů, v tichosti projíždíme krajinou Keni. Nebyl to náš první zážitek toho, jak těžký život spousta lidí ve světě prožívá. Tohle ale bylo jiné, více osobní, více prožité. Sledovat osamocené děti, které každý den řeší jídlo, vaří na ohni, myjí se z kbelíku a nevědí, jaká bude situace za den, týden, měsíc, nebylo snadné. Tím víc nás to ale utvrdilo v tom, jak moc velký význam má každá malá pomoc, která je pro místní vlastně obrovská.

Po dvou dnech strávených v Nakuru vyrazíme na ostrov Rusinga, kde máme v plánu strávit tři dny v humanistickém centru Ostrov Naděje. Byla to další úžasná zkušenost, při které jsme

poznali úžasné lidi z organizace Centrum Narovinu a strávili jsme spoustu skvělých chvil s dětmi, které v centru žijí. Lidé tu odvádějí úžasnou práci a mají náš obdiv. Ani odtud se nám příliš nechce, děti i místní pracovníci člověku rychle přirostou k srdci.

Z ostrova jsme chtěli pokračovat do NP Masai Mara, ale dny strávené s místními nám převracejí priority. Dále chceme prožít chvíle s dětmi a lidmi z pomáhajících organizací, a tak se vracíme k rodině Hannah, kde strávíme další 3 dny.

Rozhodujeme se, že děti vytrhneme z každodenní rutiny a trochu jim zpestříme jejich dny. Připravujeme pokrmy, které máme ve zvyku jíst doma v České republice. Uspořádáme rodinnou grilovačku. Vezmeme děti na výlet do NP Mount Kenya. Pro děti to byl jejich první výlet vůbec. Všichni jsou oblečení ve svátečním, slečny na sobě mají krásné šaty, prostě to nejlepší, co doma bylo. Oba se pod vousy usmíváme, v čem děti na horu vyrážejí, přijde nám to ale milé. Aris, starší sestra Hannah, už prý jednou na výletě byla. Ptáme se, kde že byl první výlet. Aris se jen pousmála a odvětila, že přeci s námi byla na bazéně. Vzali jsme ji tam při naší první návštěvě. Také jsme dětem dopřáli jejich první zhlédnutí Harryho Pottera. A co by to byl večer u filmu bez parádní pizzy. Tři dny utekly jako voda a my musíme podstoupit další loučení.

Po druhé návštěvě nás čekalo posledních pár dní v Nairobi, kde jsme se potkali s dalším koordinátorem Centra Narovinu, Peterem. Měli jsme možnost podívat se do slamu Kibera, což bylo taky něco neuvěřitelného.

Všichni z organizace Centra Narovinu na nás byli neskutečně milí, snažili se nám pomoci, jak to jen šlo, se vším, co jsme potřebovali. Pomáhali nám se sháněním ubytování, abychom byli v pohodlí a hlavně v bezpečí, chovali se k nám téměř jako k vlastní rodině. Velice obdivujeme, jakou práci zde odvádějí pro děti, i když většinou mají sami dost těžký život.

Tento jedinečný zážitek bychom doporučili určitě každému. Dopisy od dětí mohou být také hodně emotivní, obzvláště jestli pocházejí z velmi chudé rodiny, ale dopis je dopis. Při setkání se vše najednou stává realitou i pro vás.

Petr a Tereza Tomíčkoví

Kdo tvoří tým Centra Narovinu?

Představujeme dobrovolníci ze Slovenska

Volám sa Daniela Jurkechová a pracujem ako dobrovoľník v Centre Narovinu približne 4 mesiace. V rámci dobrovoľníctva mám na starosti hlavne komunikáciu s adoptívnymi rodičmi, vybavovanie ich dotazov a prípadných pripomienok. Taktiež zastrešujem nové adopcie

a informujem nových záujemcov o projekte Adopcie afrických detí. Dobrovoľníkom a zároveň adoptívnym rodičom som sa stala hlavne z dôvodu urobiť tento svet krajším a pomôcť deťom, pre ktoré vzdelanie nie je samozrejmosťou ako u nás. Okrem toho sa vo voľnom čase venujem čítaniu kníh, mám rada všetky aktivity spojené s prírodou a momentálne sa sústredím na úspešné ukončenie včelárskeho kurzu. Bola by som veľmi rada, keby sa k nám pripojilo čo najviac ľudí, ktorí by pomohli urobiť tento svet laskavším.

Podpora vzdelání má smysl!

Představujeme Velmu a Mosese, pro které hledáme adoptivního rodiče

Velma Awino Odera (ID 52561)

Velma je mladá dívka, která má tři starší sourozence. Jejich otec byl jediným živitelem rodiny, když zemřel, zanechal matku s velkým břemenem zajistit pro své děti základní potřeby. Matka se snaží uživit rodinu prací barmanky, ale její příjem je nedostatečný. Situace je někdy tak zoufalá, že matka musí „prodat své tělo“, aby zajistila potravu pro své děti. Žijí v jednopokojovém domku, který si pronajímají. Vaří na ohni, svítí petrolejkou, vodu nosí z řeky. Vzhledem k podmínkám, které doma panují, byla Velma umístěna do sirotčince na Ostrově Naděje a navštěvuje 1. ročník střední školy. Potřebuje podpořit částkou 1.400 Kč/55 EUR/měsíc (16.800 Kč/660 EUR/rok). Pokud máte zájem dívku podpořit, kontaktujte koordinátorku Lilien na e-mailu: lilien.linkova@adopceafrika.cz nebo telefonicky na čísle +420 604 995 683.

Velma je mladá dívka, která má tři starší sourozence. Jejich otec byl jediným živitelem rodiny, když zemřel, zanechal matku s velkým břemenem zajistit pro své děti základní potřeby. Matka se snaží uživit rodinu prací barmanky, ale její příjem je nedostatečný. Situace je někdy tak zoufalá, že matka musí „prodat své tělo“, aby zajistila potravu pro své děti. Žijí v jednopokojovém domku, který si pronajímají. Vaří na ohni, svítí petrolejkou, vodu nosí z řeky. Vzhledem k podmínkám, které doma panují, byla Velma umístěna do sirotčince na Ostrově Naděje a navštěvuje 1. ročník střední školy. Potřebuje podpořit částkou 1.400 Kč/55 EUR/měsíc (16.800 Kč/660 EUR/rok). Pokud máte zájem dívku podpořit, kontaktujte koordinátorku Lilien na e-mailu: lilien.linkova@adopceafrika.cz nebo telefonicky na čísle +420 604 995 683.

Velma je mladá dívka, která má tři starší sourozence. Jejich otec byl jediným živitelem rodiny, když zemřel, zanechal matku s velkým břemenem zajistit pro své děti základní potřeby. Matka se snaží uživit rodinu prací barmanky, ale její příjem je nedostatečný. Situace je někdy tak zoufalá, že matka musí „prodat své tělo“, aby zajistila potravu pro své děti. Žijí v jednopokojovém domku, který si pronajímají. Vaří na ohni, svítí petrolejkou, vodu nosí z řeky. Vzhledem k podmínkám, které doma panují, byla Velma umístěna do sirotčince na Ostrově Naděje a navštěvuje 1. ročník střední školy. Potřebuje podpořit částkou 1.400 Kč/55 EUR/měsíc (16.800 Kč/660 EUR/rok). Pokud máte zájem dívku podpořit, kontaktujte koordinátorku Lilien na e-mailu: lilien.linkova@adopceafrika.cz nebo telefonicky na čísle +420 604 995 683.

Moses Olodeki Chamwanda (ID 52689)

Moses žije se svou matkou a dalšími třemi bratry. Jejich otec byl zabit v roce 2012, což způsobilo rodině velký otřes. Matka se snaží uživit rodinu prostřednictvím příležitostných prací, jako je praní prádla. Celá rodina žije v pronajatém jednopokojovém plechovém domku, který má zavedený vodovod, vaří na kamnech a svítí petrolejovou lampou. Moses začal od ledna 2024 chodit do 7. třídy základní školy. Bohužel, kvůli finanční tíži, kterou rodi-

na prochází, je pro matku velmi obtížné platit školné. To znamená, že Moses nemůže chodit do školy pravidelně, protože nemá uhrazené potřebné školní poplatky. Proto jsme se rozhodli Mosese zařadit do programu adopce. Chlapec potřebuje podpořit částkou 600 Kč/25 EUR/měsíc (7.200 Kč/300 EUR/rok). Pokud máte zájem chlapce podpořit, kontaktujte koordinátora Jirku na e-mailu: jiri.stancl@adopceafrika.cz nebo telefonicky na čísle +420 731 713 099.

Každá pomoc je vítána a může znamenat zlomový moment v životě těchto dětí. Další příběhy dětí najdete na www.AdopceAfrika.cz, děkujeme za vaši laskavost a podporu.

Hana Jodasová

Klub přátel Adopce

Líbí se vám projekt podpory vzdělání dětí v Keni, ale momentální situace vám nedovoluje adoptovat si na dálku některé z dětí? Přesto byste je rádi finančně podpořili? **Podpořte Klub přátel adopce!**

Můžete poslat jednorázovou částku, anebo posílat pravidelné či nepravidelné částky během celého roku.

Číslo sbírkového účtu je 107-6829480277/0100, Praha 5.
Variabilní symbol Klubu přátel je 800.

Předem děkujeme za podporu vzdělání dětí v Keni.